

ЗБІДНІЛІ БАГАЧІ

Донедавна вважалося, що споживча кооперація у ході зародження ринкових стосунків залишається в найвигіднішому становищі. Але, як мовиться, з рухом потягу пасажиром ставало все гірше і гірше. Зрештою торгівлю почало серйозно лихоманити. Дійшло до того, що вона стала збитковою: за підсумками 1993 року сума збитків склала 161 млн. карбованців. А в січні нинішнього взагалі стався обвал: передбачалося ви торгувати 7,9 млрд. крб., а одержали 3,6 млрд. крб. Справа в тому, що залишки ходових товарів, завезених раніше, вичерпалися. Поповнення мізерне. Та й те не розкупується через різке підвищення цін. Отже, порідшав потік відвідувачів до магазинів. Відтак звузилося джерело поповнення грошових надходжень. А зараз таке правило: не маєш грошей, мало хто з бази чи підприємства відпустить продукцію. Коло замкнулося. До цих бід додалася ще одна — агропромбанк, кредитами якого користувалася райспоживспілка, тимчасово припинив позики. Звичний цикл товар — гроші — товар призупинився.

Словом, мілина. Як відомо, на цій найбільше терпить споживач, якому навіть вкрай необхідне нерідко доводиться шукати за межами свого села. Отже, щоб знайти вихід з непривабливої ситуації, захистити систему споживчої кооперації району від розвалу, у райдержадміністрації було скликано нараду з участю відповідальних працівників торгівлі. З інформацією на ній виступив заступник глави райдержадміністрації Петро Стахов. Після нього заслухано звіти керівних осіб райспоживспілки та найважливіших її підрозділів, ними висловлено деякі пропозиції виходу з важкого стану.

Чому деякі?! А тому, що практично мало хто з присутніх працівників системи райспоживспілки, крім голови правління Григорія Нечипорука, бачив бажане світло в кінці тунелю. Кожний звітуючий говорив про труднощі, утиски з боку банку та податкової інспекції, обезгрошення сільського населення — головного донора споживчої кооперації. Дехто з промовців у завуальованій формі налякував на повернення тої практики, коли бази постачали товари авансом згідно поданих заявок. При

цьому забували про суворі правила ринку, який формується аж надто з великими потугами. Тільки окремі змогли засвідчити про перші кроки пошуків сучасних форм в організації торгового обслуговування населення, проявляючи бажану ініціативу.

І дивно було слухати, що люди з відповідною освітою та багатим досвідом в системі споживчої кооперації не бачили справжнього і надійного джерела прибутків, використавши багаті можливості сільськогосподарського району. Про це їм нагадали організатори наради — представники райдержадміністрації. Ажже зерно, цукор, картопля, м'ясо, молоко і його продукція, яйця, садівина — неоцінене багатство. Якщо цього вистачає у наших сільських трудівників, то недостатньо в промислових регіонах. Чому б не організувати закупівлю лишків сільгоспродукції з метою збуту її у Києві, в Донбасі, на Криворіжжі? Чому не практикується обмін промислових виробів на продукти харчування, що зберігаються у населення?

Таких і багато інших запитань поставили перед працівниками районної споживчої кооперації представник Президента в районі Іван Ткачук. Його перший заступник Микола Євчук, заступник Петро Стахов, наголосивши, що не слід чекати, доки за вигідну справу візьмуться приватні особи. Використати можливості сільськогосподарського району для поліпшення торгового обслуговування жителів — першочергове і невідкладне завдання.

Особливо багато претензій за неповороткість у роботі висловлено на адресу керівників райзаготконтори, комбінату громадського харчування, сільських споживчих товариств. Треба повернутися лицем до покупця.

На нараді також з'ясовано позицію районного відділення агропромбанку та податкової інспекції щодо закладів торгівлі. З цього приводу виступили їх керівники Петро Галовайчук та Тамара Бухта. У діловій і конструктивній розмові взяв участь і виступив заступник голови правління облспоживспілки Володимир Конончук. Підсумки наради підбив глава районної держадміністрації Іван Ткачук.

Спирідон КРАВЧУК,